فی دار الاسلام من بلد الی بلد فلیس بواجب لانه ممکن ان یقیم دینه فی دار الاسلام فلا یجب علیه
الهجرة ولکن اذا ما غلب فی بلد اهل الشرة وکثر فیه المعاصی یستحب ان یفر منه الی بلد الصلاح
فیه غالب علی اهله الا اذا کان فی بلد یجبرونه الظلمة علی شهادة الزور او غیر ذلک
من المعاصی فانه حینئذ یجب علیه الهجرة منه ویکره الاقامة فی قری اهل الذمة اشد الکراهة
اذا کان المسلم فیها واحدا بعد واحد واما اذا کان اکثر اهل القریة اهل الایمان فلا باس
بالاقامة فیها والهجرة من المعصیة الی الطاعة فرض علی کل مسلم ومسلمة قال علیه السلام
والمهاجر من هجر ما نهی الله تعالی عنه العصمة لله تعالی **باب ۴۸ فی ترک الذنوب خوفا
من الناس دون الله تعالی** قال الله تعالی یستخفون من الناس ولا یستخفون من الله
وهو معهم واعلم ان الله تعالی ذم طایفة من الناس کانوا یستترون معاصیهم من الناس
حیاء منهم وخوفا ولا یترکونها خوفا من الله تعالی فی خلواتهم ویستحیون منه تعالی
وهو معهم یعلم سرهم وعلانیتهم ویطلع علی سرایر قلوبهم فی کل زمان فلا طریق معه الا ترک
ما یستقبحه ویؤاخذ علیه قال علیه السلام یؤتی بناس من الناس یوم القیمة الی الجنة
حتی اذا دنوا منها واستنشقوا روائحها ونظروا الی قصورها والی ما اعد الله تعالی لاهلها
نودوا ان اصرفوهم لا نصیب لهم فیها فیرجعون بحسرة وندامة ما یرجع الاولون والاخرون
بمثلها فیقولون یا ربنا لو ادخلتنا النار قبل ان تریتنا ما اریتنا من ثوابک ما اعددته
لاولیائک فیقول الله تعالی ذلک اردت بکم کنتم اذا خلوتم لی بارزتمونی بالعظایم واذا
لقیتم الناس لقیتمونی مخبتین یعنی متواضعین تراؤن الناس باعمالکم بخلاف ما تنطوی
قلوبکم هبتم الناس ولم تهابونی واجللتم الناس ولم تجلونی وترکتم للناس ولم تترکوا لی
فالیوم اذیقکم الیم عذابی مع ما حرمتکم یعنی من ثوابی وقال الله تعالی جل جلاله الم یعلم
بان الله یری وقال الله تعالی ان الله کان علیکم رقیبا وقال الله تعالی افمن هو قائم علی کل
نفس بما کسبت وقال الله تعالی ان الله بما تعملون خبیرا وقال الله تعالی وان تبدوا ما فی انفسکم
او تخفوه یحاسبکم به الله وقال الله تعالی الا یعلم من خلق وهو اللطیف الخبیر وقال الله تعالی وهو معکم
اینما کنتم والله بما تعملون بصیر فعلی العبد ان یعلم ان الله تعالی رقیب علیه ومطلع علیه فی کل ان

ولا یغیب

و ... بترک المحارم

ولا یغیب عنه فی کل حال فاذا هم بمعصیة فلیذکر اطلاع الله تعالی علیه ولیعلم انه اذا
عصی الله یعصی بمرأی عین من الله تعالی وحضرته وهو ینظر الیه ومع هذا او الملائکة من الحفظة
ناظرون الیه وکاتبون ما یعمل من المعاصی فانک اذا ظننت حین عصیت انه یراک لقد اجترات
علی امر عظیم وان کنت تظن انه لا یراک فقد کفرت فعلیک بالمراقبة لمن لا یخفی علیه خافیة
وعلیک بالحذر ممن یملک بالعقوبة فان المنافق ینظر فاذا لم یر احدا دخل مدخل السوء وانما یراقب
الناس ولا یراقب الله تعالی مع ان سر القلب مکشوف فی حقه تعالی کما ان ظاهر البشر للخلق مکشوف
بل اشد من ذلک فهذه المعرفة اذا صارت یقینا استجرت القلب الی مراعات جانب الرقیب و
صرفت همته الیه فاذن یحفظ جوارحه وقلبه عما نهی الله تعالی عنه ویکون فی کل حال خائفا
من الله تعالی ومستحییا منه ولا یری مکانا خالیا عنه وحکی انه کان لبعض المشایخ تلمیذ
شاب وکان یکرمه ویقدمه فقال له بعض اصحابه کیف تکرم هذا وهو شاب ونحن شیوخ
فدعا بعده طیورا وناول لکل واحد منهم طیرا وسکینا وقال لیذبح کل واحد منکم طیره فی موضع
لا یراه احد ودفع الی الشاب مثل ذلک وقال له مثل مقالته فرجع کل واحد بطیره مذبوحا
ورجع الشاب وطیره حی فی یده فقال له ما لک لم ما ذبحت کما ذبح اصحابک فقال لم اجد موضعا
لا یرانی احد اذ الله تعالی جل جلاله مطلع علی فی مکان وموضع فاستحسنوا هذه المراقبة
وقالوا حق لک ان تکرم وروی عن بعض الاحداث انه راود جاریة عن نفسها فقالت له الا تستحیی
فقال ممن استحیی ولا یرانی الا الکواکب فقال این مکوکبها فقال رجل لجنید قدس سره بم استعین
علی غض البصر قال بعلمک ان نظر الناظر الیک اسبق من نظرک الی المنظور الیه وعن مالک
ابن دینار رحمه جنات عدن من جنات الفردوس وفیها جوار خلقت من ورد الجنة قیل له ومن
یسکنها قال یقول الله تعالی انما یسکن جنات عدن الذین اذا هموا بالمعاصی ذکروا عظمتی
فراقبونی والذین انثنت اصلابهم من خشیتی وعزتی وجلالی انی لاهم بعذاب اهل الارض فاذا
نظرت الی اهل الجوع والعطش من مخافتی اصرفت عنهم العذاب واعلم ان مثل من یعصی الله
کمثل رجل دعاه ملک من الملوک فقال له ان تدخل داری وبستانی وابحت لک ان
تاکل وتشرب ما فیها من الطعام والشراب والثمار ولکن لی فیها جوار وغلمان احذرک من

Copyright © King Saud University